

РЕШЕНИЕ

№ 39303

гр. София, 26.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 16.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **5506** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на "Арамет" ЕООД с ЕИК[ЕИК] срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221423001334-091-001/17.10.2023г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП-С., в частта, която не е отменена с Решение № 478/09.04.2024г. на директора на Дирекция „ОДОП“-С.. Жалбоподателят оспорва изцяло РА и потвърждаващото го Решение № 478/09.04.2024 г. на ДОДОП – С., като твърди, че същите са незаконосъобразни поради неправилно приложение на материалния закон и необосновани изводи относно „нереалност“ на доставките. Посочва, че органът по приходите не е изпълнил доказателствената си тежест по чл. 170, ал. 1 АПК вр. § 2 ДР ДОПК – не е установил фактически и правни основания за отказ на данъчен кредит, а е изградил заключенията си основно върху косвени данни от насрещни проверки на доставчика, които сами по себе си не доказват липса на доставка. Според жалбоподателя липсата, несъответствието или непълнотата в документите на доставчика, както и несвързана с получателя недобросъвестност на доставчика не могат да ангажират получателя с отговорност, ако няма доказана връзка между него и предполагаемите нередности. Намира, че неизпълнението на задължението на доставчик за представяне на документи, изискани по реда на ДОПК не е обстоятелство от съставите на чл.6 и чл.9, съответно чл.25 и чл.71 от ЗДДС и не е основание за извод за неосъществена доставка, като и в практиката на ВАС на РБ се застъпва становище, че поведението на доставчика не е основание да се откаже данъчен кредит. Жалбоподателят излага съображения, че в хода на ревизията са представени писмени доказателства от контрагентите му, които описва в допълнението на жалбата, като прилага и други преки доказателства за реално получени стоки и услуги: фактури, договори, приемо-предавателни протоколи, аналитични справки, счетоводни

записвания, както и обстоен комплект документи от предходни доставчици, включително турски производители и транспортни фирми – митнически декларации, ЧМР, А.ТR карнети, международни транспортни фактури и др. Твърди, че наличието на осчетоводени доставки, включени в дневници по ЗДДС и обвързани с последваща реализация, категорично доказва реалност на сделките. В този смисъл общите констатации на НАП, основани единствено на неизпълнение на задължението на доставчик за представяне на документи, изискани по реда на ДОПК, са необосновани, не обсъждат представените преки доказателства и противоречат на трайната практика на ВАС. По тези съображения иска отмяна на РА като незаконосъобразен.

Ответникът, чрез процесуалния си представител юрисконсулт А., моли съда да отхвърли жалбата като недоказана и неоснователна и да потвърди процесния РА. Поддържа, че установяванията на ревизиращите органи са направени обективно и законосъобразно, след извършване на всички необходими процесуални действия за установяване на фактическата обстановка. Според ответника ревизиращите органи са извършили всички процесуални действия за установяване на обективната фактическа обстановка, в ревизионния доклад, РА и решението е извършен подробен и пълен анализ както на фактите, така и на приложимите правни норми, които обосновават установените данъчни задължения. Посочва, че редица документи, които биха могли да подкрепят твърденията за реалност на доставките, не са представени нито в хода на ревизията, нито пред административния орган, нито в съдебното производство. Именно поради липсата на такива доказателства тезата на жалбоподателя останала недоказана. По отношение на корпоративния данък ответникът се позовава изцяло на мотивите в решението на ДОДОП, като подчертава, че не са ангажирани други доказателства на дружеството. Счита, че съдебно-счетоводната експертиза не опровергава констатациите на ревизиращите органи. Поради това моли съдът да потвърди ревизионния акт и да присъди юрисконсултско възнаграждение.

От фактическа страна:

Със Заповед №Р-22221423001334-020-001/14.03.2023г, връчена на същата дата по електронен път, изменена със Заповеди №Р-22221423001334-020~002/20.03.2023г, №Р-22221.423001334-020-003/12.05.2023г. и №Р-22221423001334-020-004/07.06.2023 г., издадени от И. М. Р., на длъжност началник „сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен като възлагащ орган със Заповед № РД-01-849/31.10.2022г. (раздел I, т.7), е възложено извършването на ревизия на „Арамет“ ЕООД за определяне на задълженията за ДДС за периодите от 01.01.2022 г. до 31.01.2023 г. и за корпоративен данък за 2019 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р- 22221423001334-092-001/19.07.2023 г., връчен на 27.08.2023 г. по електронен път. Срещу РД не е подадено писмено възражение.

Ревизията приключва с № Р-22221423001334-091-001/17.10.2023г.. издаден от И. М. Р. - орган, възложил ревизията и Б. М. Я. - на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. ръководител на ревизията, връчен на 06.11.2023 г. Установени са допълнителни задължения за ДДС в размер на 92 260,00 лв. и за корпоративен данък в размер на 70 361,34 лв. На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са начислени лихви в размер респективно на 10 551,92 лв. и 31 451,51 лв.

РА е обжалван по административен ред. Директорът на Дирекция „ОДОП“ – С. приема жалбата за допустима само частично, след като констатира, че за данъчни периоди м.04, м.05, м.07, м.08, м.11.2022 г. и м.01.2023 г. в РА не са извършени корекции на декларираните резултати по ЗДДС, поради което в тази част жалбата е оставена без разглеждане. След анализ на събраните доказателства решаващият орган потвърждава изводите на ревизията относно доставките по

ЗДДС от „Арамет Трейд“ ЕООД, като приема, че по тях липсва реално извършване, не са представени документи за транспорт, предаване и получаване, нито доказателства за фактически изпълнители, а наличните фактури имат формален характер и не доказват настъпване на данъчно събитие, поради което правото на данъчен кредит е правилно отказано. Органът подчертава и общите данни за липса на икономическа обезпеченост на доставчика, както и че тъй като представител на жалбоподателя и на „Арамет Трейд“ ЕООД е едно и също лице, жалбоподателят не може да се позове на добросъвестност, тъй като е знаел за липсата на реални доставки. По отношение на корпоративния данък ответникът приема за неправилно увеличението на финансовия резултат с разходи по част от фактурите от 2019 г., за които реалността вече е била потвърдена с влязло в сила Решение № 37/08.01.2021 г. на директора на дирекция „ОДОП“ - С., и на това основание отменя част от констатациите на органите по приходите. Органът приема също, че неправилно е начислена лихва по чл. 89, ал. 1 ЗКПО, тъй като годишният корпоративен данък (9 402,09 лв.) не надвишава сумата на определените месечни авансови вноски (36 000,00 лв.), и установява, че при изчисляването на лихвите не е съобразено удължаването на сроковете по § 25 от ЗМДВИП, поради което лихва се дължи едва от 01.07.2020 г. Решаващият орган изменя РА относно корпоративния данък, като го намалява от 79 763,43 лв. на 56 596,76 лв., ведно с лихви 20 939,14 лв. и го потвърждава в частта за ЗДДС за м.01, м.03 и м.12.2022 г. и в частта за лихви за м.02, м.06, м.09 и м.10.2022 г.

Следва жалбата до съда.

Жалбоподателят представя към жалбата писмени доказателства, касаещи доставките по фактурите от „Арамет Трейд“ ЕООД, по които е отказано право на данъчен кредит в размер на 92 260 лв.

По делото е прието без оспорване заключение по съдебно-счетоводна експертиза (ССЧЕ). От заключението се установява, че всички процесни фактури, издадени от „Арамет Трейд“ ЕООД през 2022 г., са осчетоводени и при доставчика, и при жалбоподателя, като в счетоводството на „Арамет Трейд“ ЕООД фактурите са отчетени по сметка 411 „Клиенти“ и по съответните сметки за приход и начислен ДДС, а при „Арамет“ ЕООД – по сметка 401 „Доставчици“, като начисленият ДДС е включен в дневниците за покупки за съответните месеци. Експертизата установява пълно съответствие между стойностите по фактурите, тяхното счетоводно отразяване и регистрирането им в справките-декларации и дневниците по ЗДДС и на двете дружества, без разминаване по стойност или период. Установено е плащане само по двете авансови фактури № 435/13.01.2022 г. и № 436/13.01.2022 г., извършено по банков път, като по останалите пет фактури плащане не е констатирано. Вещото лице приема, че при доставчика приходите от фактурите са отчетени, но че не е предоставена аналитична справка от група 70 с кореспондиращите сметки, макар по общите правила на счетоводството сметка 411 задължително да кореспондира с приходна сметка. Установено е и неправилно счетоводно отразяване при жалбоподателя по част от фактурите, при които по описание се касае за доставка на машини, но стойността е отчетена като разход за външни услуги, като вещото лице отбелязва, че това няма отражение върху режима на ДДС, но е некоректно от счетоводна гледна точка. Експертизата обобщава, че всички фактури са включени в регистрите по ЗДДС и при двете страни, плащания са налице само по два от авансите, а по отношение на останалите фактури липсват платежни документи.

Правни изводи:

Жалбата е подадена от легитимирано лице, срещу подлежащ на обжалване акт, в предвидения от закона срок, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

РА е издаден от компетентни органи по приходите на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, от

възложителя и от ръководителя на ревизията, след надлежно възложена ревизия съгласно чл.112 и 113 от ДОПК. Изготвен е в предвидената в чл. 120 от ДОПК форма и съдържа необходимите реквизити, поради което и съдът намира обжалвания акт за валиден акт, издаден от компетентен орган. Мотивиран е подробно, като неразделна част от него е и ревизионният доклад, ведно с приложенията към него, където са подробно изложени фактическите констатации и съображения на ревизиращия екип. По делото са представени на хартиен и магнитен носител доказателства относно наличието на валиден електронен подпис и КЕП, за документите издавани и връчвани по електронен път в хода на ревизионното производство, поради което и не се констатира незаконосъобразност на акта на това основание.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения

Спорът е относно приложението на материалния закон:

Констатациите на ревизията, становищата на страните и правните изводи на съда са следните:

Основна дейност на дружеството е търговия на едро с машини и производствено оборудване. Разполага с производствена база, находяща се на пътен възел Я./Шумен, 289-ти км. от Автомагистрала „Т.“.

По ЗКПО

Ревизирана по ЗКПО е финансовата 2019 г., като от „Арамет“ ЕООД са изискани документи, удостоверяващи реално извършени доставки през годината – договори, анекси, приемо-предавателни протоколи, стокови разписки, количествени сметки, доказателства за транспорт, складови документи, данни за извършители на услуги, вложени материали, документи за последваща реализация и пълен набор счетоводни регистри. Представена е само част от исканата документация. Паралелно са извършени насрещни проверки на основните доставчици за 2019 г. – „РВП-Груп“ ЕООД, „Голдън Стайл“ ЕООД, „Оптим 2016“ ЕООД, „Волонгар“ ЕООД, „Арт Дизайн 88“ ЕООД, „Риал Билдинг“ ЕООД, „Гранд“ ЕООД, „Ветурс“ ЕООД и „Мар Стил 08“ ЕООД. Не са представени документи, удостоверяващи реални стопански операции: липсват договори, протоколи, доказателства за транспорт, материали, извършители, обект и период на извършване, а данните в информационните масиви на НАП показват, че дружествата са с прекратена регистрация по ЗДДС, без персонал, без фискални устройства и без ресурс да извършат заявените услуги. Макар ревизираното лице да е представило копия на фактурите, по които формално са документирани рекламни услуги, строително-монтажни работи и посреднически услуги, тези документи не са подкрепени с доказателства за реално извършени стопански операции. Представени са договори и приемо-предавателни протоколи единствено за доставчиците „Голдън Стайл“ ЕООД и „Ветурс“ ЕООД, но от тези документи не се установява нито периодът на изпълнение, нито съдържанието, нито конкретният вид на услугите, нито кои лица са ги извършили. Не е доказано излъчване на рекламни кампании, използване на рекламни материали, реално изпълнение на СМР или посредническа дейност. Нито ревизираното лице, нито доставчиците са представили доказателства за фактически изпълнители, за използвани ресурси, техника или материали, нито документи, разкриващи обективна стопанска дейност. От хронологичния опис по сметките от група 60 се установява единствено счетоводно осчетоводяване на разходите, което само по себе си не доказва фактическо извършване. Извършените насрещни проверки не потвърждават изпълнение – доставчиците не представят никакви документи или обяснения, удостоверяващи реални доставки, нито е установено предаване на услуги или стоки към „Арамет“ ЕООД. При липса на доказателства за фактическо изпълнение първичните счетоводни документи ревизиращите органи намират, че фактурите не отразяват вярно стопанска операция по смисъла на чл. 10, ал. 1 ЗКПО. Достигнато е до извод, че разходите в размер на 703 613,33 лв. (подробно изброени в таблици на стр.6-8 от РД, л.33 по

делото) не са документално обосновани по смисъла на чл. 26, т. 2 ЗКПО, във връзка с чл. 10, ал. 1 и ал. 3 ЗКПО, и финансовият резултат е увеличен с същия размер, а данъчната печалба е определена на 797 634,27 лв., което води до корпоративен данък в размер на 79 763,43 лв. (лицето е декларирало 9 402, 09 лв.), от който след приспадане на внесените авансови вноски е определен данък за внасяне 78 064,59 лв. Начислени са и лихви по ДОПК в размер 27 073,22 лв.

Решаващият орган е споделил частично фактическите и правни изводи на ревизията, като е изключил от непризнаването на разходи фактурите, издадени от „Голдан Стайл“ ЕООД, както и издадените от „РВП-ГРУП“ ЕООД, „ОПТИМА 2016“ ЕООД и „ВЕТУРС“ ЕООД, издадени през м.06.2019г. и м.09.2019г., за които е признато в предходно решение, че са реални и се признават разходи общо 231 666, 67 лв. (стр.9 от решението на ответника, л.11 по делото). В останалата част е приел, че доставчиците не разполагат с капацитет за изпълнение на услугите, не са представили доказателства за реалност, а жалбоподателят не е опровергал тези констатации, поради което правилно е приложен чл. 26, т.2 от ЗКПО, непризнавайки разходи в размер на 471 946, 66 лв. по останалите фактури и е определен допълнителният корпоративен данък и лихвите, в това число за авансовите вноски.

Жалбоподателят не излага отделни аргументи по ЗКПО.

Съдът намери следното:

Съгласно чл. 10 и чл. 26, т. 2 ЗКПО за данъчни цели разход може да бъде признат само ако е документално обоснован и отразява реално извършена стопанска операция, пряко свързана с дейността на данъчно задълженото лице. Формалната наличност на фактури, договори или счетоводни записвания не е достатъчна, ако липсват доказателства за фактическо изпълнение на услугите или доставките, както последователно приема съдебната практика.

За непризнатите разходи в размер общо на 471 946,66 лв., по фактурите за 2019г., извън описаните в решението на стр.9, съдът приема, че органите по приходите правилно са приложили чл. 26, т. 2 ЗКПО във връзка с чл. 10 ЗКПО, тъй като по тях липсват достатъчно доказателства за реално извършени стопански операции. От доставчиците не са представени съответните документи, а от „Арамет“ ЕООД – единствено фактури, като договори и приемо-предавателни протоколи са налични само при „Ветурс“ ЕООД, но и по тях не е доказан реален изпълнител, необходим ресурс, техника, материали или персонал. Част от тези фактури – конкретно от „Оптима 2016“ ЕООД и от „Ветурс“ ЕООД са били вече предмет на контрол в ревизионно производство на жалбоподателя за определяне на задълженията по ЗДДС, приключило с РА, потвърден окончателно с Решение №11473/22.11.2023 г. по № 4629/2023 г. на ВАС на РБ, в което е прието, че фактурите от доставчиците „Ветурс“ ЕООД и „Оптима 2016“ ЕООД не документират извършени реални услуги, тъй като представените договори и протоколи формално описват дейности, изискващи персонал, техника и ресурс, каквито те не притежават, а доказателства за фактическо изпълнение липсват. Тези констатации са относими и към разглеждането на фактурите при определяне задълженията по ЗКПО. При тези данни, правилно е увеличен финансовият резултат със стойността на документално необоснованите разходи по конкретно изброените в РД и решението фактури.

По ЗДДС

Спорните констатации засягат правото на данъчен кредит по получени доставки от прекия доставчик „Арамет Трейд“ ЕООД. Фактурите от този доставчик са с предмет продажба на машини и услуги (супервайзорски контрол и сервизно обслужване). На доставчика са изискани документи – договори, приемо-предавателни протоколи, складови разписки, документи за транспорт, документи за плащане, данни за лицата, извършили услугите, доказателства за ресурсна обезпеченост и документи за предходни доставки. В отговор дружеството е представило

само счетоводни регистри, оборотни ведомости и общи документи за дейността, но не са представени никакви доказателства за реално извършване на конкретните доставки – липсват документи за произход на стоките, за тяхното транспортиране, за съхранение, за предаване на получателя, за заплащане, както и информация за изпълнители на услугите. Констатирано е, че дружеството разполага само с двама служители („ръководител търговски екип“ и „организатор маркетинг“), несвързани с вида услуги, а представените фактури и счетоводни записи не се подкрепят от каквито и да било материални доказателства.

Н тази основа е прието, че липсват доказателства за реално извършени доставки, че фактурите са формални и че не е настъпило данъчно събитие по чл. 25, ал. 2 от ЗДДС. Следователно не са изпълнени материалните предпоставки на чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС за възникване на право на приспадане на данъчен кредит. Допълнително ревизиращият орган приема, че е налице субективна симулация – издадени фактури, зад които не стоят реални операции.

Решаващият орган приема за правилни констатациите на ревизията и подчертава, че липсва доказателство доставчикът да е разполагал със стоките и услугите, посочени във фактурите, както и доказателство за тяхното физическо предаване и за възможност да бъдат изпълнени. Нито ревизираното лице, нито „Арамет Трейд“ ЕООД са представили договори, приемо-предавателни протоколи, транспортни документи, документи за плащане или други съотносими доказателства. С оглед това е приет за правилен изводът, че не е доказана нито реална доставка на машини, нито реално извършване на фактурираните услуги, което изключва възникване на данъчно събитие и право на данъчен кредит.

ДОДОП акцентира и върху това, че фактурите не съдържат достатъчно конкретен предмет, нарушавайки чл. 114, ал. 1, т. 9 ЗДДС, като описанието „по договор“, „супервайзорски контрол“ или „сервиз“ не позволява да се установи какво конкретно е изпълнено. Такива непълни фактури не пораждаат право на данъчен кредит по чл. 71, т. 1 от ЗДДС.

Жалбоподателят поддържа тезата, че неизпълнението на задължението на доставчика за представяне на доказателства за доставката не може да се приеме на равнозначно на липса на доставка. Позовава се на представените доказателства по фактурите от контрагента „Арамет Трейд“ ЕООД при насрещната проверка, както и прилага писмени доказателства – л.76-л.120 по делото.

Съдът намери следното:

Органите по приходите правилно са приложили материалния закон и са отказали право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, касаещи супервайзорски контрол и сервизно обслужване – фактури с № 648/14.12.2022г., 649/14.12.20022г., 659/23.12.2022г., 640/08.12.2022г. Макар да са приложени договори (за супервайзорски контрол, за консултантски контрол при подготовка на система за термодифузионно поцинковане на метални изделия и система за ютилизация на използвания цинков прах), не се установява, какво точно, как е престирано като услуги на жалбоподателя. Съответно изводът е за недоказани реални доставки като основна предпоставка на данъчния кредит. Разпоредбите на чл. 68, ал. 1 и ал. 2 ЗДДС обуславят възникването на правото на приспадане на данъчен кредит от кумулативното осъществяване на елементите на регламентирания в ЗДДС сложен фактически състав, който наред с притежаването на данъчния документ по чл. 71, т. 1 от ЗДДС, отговарящ на нормативните изисквания за реквизити, включва и установяването на реалното получаване на стоките или извършването на услугите по облагаемата доставка - арг. от чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС. Наличието на доставка (данъчно събитие), е основополагаща предпоставка за прилагане механизма както на начисляване (изискуемостта) на данък добавена стойност, така и за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит, доколкото наличието на реална доставка на стока или услуга по

смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС е кумулативно условие за възникване на правото на данъчен кредит. В такъв доказателствен и правен контекст тази част на жалбата е неоснователна.

Що се отнася до фактурите с предмет машини – две от които за авансово плащане, а именно фактури № 435/13.01.2022г., № 436/13.01.2022г., № 497/31.02.2022г., съдът констатира, че изводите за недоказани доставки поради недоказване на произход на машините, закупуване на такива от доставчика и съответно невъзможност да ги продаде на жалбоподателя, се опровергават от представени по делото документи за произход на машини – хидравличен абкант преса, лентоотрезна машина, заваръчен апарат. Жалбоподателят е представил по делото освен поръчки, ЧМР, фактури от предходен доставчик, сертификати, транспорт и спедиторски услуги. Вещото лице е установило, че двете фактури за авансови плащания на машините № 435/13.01.2022г., № 436/13.01.2022г. са платени по банков път.

Предвид горното, съдът намери, че следва да отмени РА в частта, в която е отказано право на приспадане на данъчен кредит по три от седемте фактури, издадени от „Арамет Трейд“ ЕООД, тъй като събраните доказателства оборват извода в РА за недоказване на доставки по тези конкретно фактури, за разлика от останалите.

По изложените съображения съдът счита, че РА е законосъобразен, с изключение на отказания данъчен кредит по фактури № 435/13.01.2022г., № 436/13.01.2022г., № 497/31.02.2022г., издадени от „Арамет Трейд“ ЕООД и жалбата е основателна само в тази част, в останалата следва да се отхвърли.

По разноските:

Съдът констатира, че ответникът, представляван от юрисконсулт е претендирал юрисконсултско възнаграждение, без да посочи конкретен размер. На основание чл. 161, ал. 1 ДОПК такова възнаграждение се дължи, но присъждане на минималния размер по Наредба № 1/2024 г. би било несъразмерно. Съобразявайки критериите за разумност и пропорционалност, разяснени в решение на СЕС по дело С-438/22, предвид и че процесуалното представителство е осъществено в съдебни заседания, но не са представени писмен отговор и писмени становища, нито писмени бележки, няма правени доказателствени искания, съдът определя юрисконсултско възнаграждение в размер на 1000 лв. Жалбоподателят не претендира разноски и съдът не се произнася за разноски за уважената част.

Воден от горното и на основание чл. 160 и чл.161 от ДОПК съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-22221423001334-091-001/17.10.2023г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП-С., **в частта**, с която е отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури с № № 435/13.01.2022г., № 436/13.01.2022г. и № 497/31.02.2022г., издадени от „Арамет Трейд“ ЕООД в общ размер на 22 260 лв. и съответните лихви.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "Арамет" ЕООД с ЕИК[ЕИК] срещу Ревизионен акт № Р-22221423001334-091-001/17.10.2023г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП-С., **в останалата част**, потвърдена с Решение № 478/09.04.2024г. на директора на Дирекция „ОДОП“-С. – определен корпоративен данък в размер на 56 596, 76 лв., лихви 20 939, 14 лв. и отказан данъчен кредит в размер на 70 000 лв. в данъчните периоди м.01.,03 и 12 на 2022г. и съответните лихви.

ОСЪЖДА "Арамет" ЕООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „ОДОП“-С. сума в размер на 1000 лв. (хиляда лева), представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването.

Съдия: